

af udvidelsen. De pågældende har en soleklar ret i overensstemmelse med FN-Pagten, OSCE m.v. til at søge medlemskab af de organisationer, hvor de mener, deres sikkerhed varetages bedst, og den ret har de håndhævet klart og utvetydigt ved på lovformelig og ordentlig vis at ansøge om medlemskab.

Derfor må man selvfølgelig spørge sig selv, hvilket hensyn en sådan folkeafstemning overhovedet skal tjene. Hvem er det, man tager hensyn til? Det er altså ikke de pågældende tre lande og heller ikke andre ansøgerlande, og derfor bliver mit spørgsmål stående.

Jeg vil ikke selv forsøge at besvare det, jeg synes, forslagsstillerne bør besvare det: Hvem er det, man tager hensyn til med en sådan folkeafstemning?

Jeg må indrømme, at jeg overhovedet ikke tror, det ville blive tilfældet, men man er dog altid nødt til at tænke logisk over mulighederne – den situation, at det blev et dansk nej og dermed en dansk blokering og en undergravning af det ønske, de tre lande selv har givet udtryk for, ville jeg meget, meget nødig stå model til som repræsentant for Danmark. Jeg synes, det ville være utrolig ubehageligt, og jeg tror, det ville være fantastisk svært at forklare sig over for de tre landes repræsentanter.

Derfor må jeg altså sige, at jeg ikke har noget som helst grundlag for at vurdere dette forslag på en positiv måde. Fra radikal side afviser vi det, for vi mener ikke, det vil bidrage til en fornuftig afklaring af den udvidelsesproces, som er i gang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg blev lidt forbløffet over at høre hr. Estrup formulere så klart, at man ikke vil have en folkeafstemning, fordi den kunne gå hen og give et resultat, som hr. Estrup ikke vil acceptere. Hvis et flertal af den danske befolkning er uenig med hr. Estrup i dette spørgsmål, må det altså ikke komme til udtryk ved en folkeafstemning, fordi det ville være noget frygteligt noget. Jamen hvad er det for en demokratiopfattelse, hr. Estrup er sunket ned i, når hr. Estrup som begrundelse for at nægte afholdelse af folkeafstemninger direkte angiver, at de kunne gå hen og give det forkerte resultat, og derfor vil man ikke have dem? Jeg synes, der var meget lidt demokrati i det, jeg hørte hr. Estrup sige. Jeg håber ikke, det var det, der egentlig

var meningen, men sådan kunne det, hr. Estrup sagde, i hvert fald meget vel forstås.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nu skal jeg ikke gøre mig klog på, hvordan hr. Albrechtsen prøver at forstå tingene, og hvordan det kan lykkes for ham en gang imellem, for det kan måske også forvirre mig.

Men det, jeg synes, hr. Albrechtsen skulle tænke lidt igennem, er det spørgsmål, jeg lod stå ubesvaret, og som hr. Albrechtsen overhovedet ikke prøvede at besvare: Hvem er det, der tages hensyn til her? Det fremgik af hr. Albrechtsens bemærkninger, at der åbenbart kun skal tages hensyn til den danske befolkning, og det synes jeg er et meget snævert synspunkt, når det drejer sig om europæisk sikkerhed. Jeg synes, det ville være meget, meget ubehageligt, hvis vi havnede i den situation, at vi måtte sige, at vi overhovedet ikke lægger vægt på, hvad de tre lande selv mener gavner deres sikkerhed. Det er i den forstand, et nej ville være ubehageligt; det er ikke et spørgsmål om, at vi ikke ønsker den demokratiske danske proces fremmet, og det ved hr. Albrechtsen jo udmærket godt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige tak for det svar, men så må jeg også sige til hr. Estrup, at så begynder sammenhængen at svinde i det, hr. Estrup siger, og så begynder det at blive noget forvrøvet. For hvad er det, hr. Estrup siger? Det er, at det er forkert at lægge beslutningen, om jeg så må sige, ud til den forsamling, der består af hele folket. Den skal træffes af Folketinget. Jamen sæt nu, der var et flertal i Folketinget, der sagde nej. Så ville hr. Estrup nok hellere have en folkeafstemning, for så havde han dog en chance for at få et ja.

Men det hænger jo ikke sammen. Hvad nu, hvis USA's Senat siger nej? Så måtte hr. Estrup vel mene, at så var det bedre at få en folkeafstemning i USA, for så kunne det jo være, det blev et ja. Det hænger jo slet ikke sammen. Det er et internt anliggende, når et land tager stilling til, om det skal afgøres ved folkeafstemning eller ved folketingsbeslutning eller på anden vis, men det har da ikke betydning for Polen.